

DE RANKE

Driemaandelijks tijdschrift van Scouting Poperinge

Inhoud

De groepsleiding spreekt

Redactioneel

Kapoenen

Welpen

Jonggivers

Givers

Jins

Eindredactie: Iwijn De Grendel

Lay-out: Luna Deroo

De groepsleiding spreekt

Dag iedereen

Het scoutsjaar zit er helaas alweer bijna op en wat voor eentje was het! Het lijkt nog maar even geleden dat we met z'n allen op kamp vertrokken naar Koksijde, en toch staan we ondertussen alweer bijna klaar om op ons volgende kamp te vertrekken. Het blijft ongelooflijk hoe snel een scoutsjaar voorbijvliegt. Tussen dat kamp in Koksijde en nu hebben we opnieuw zoveel mooie momenten beleefd: zaterdagen vol plezier, weekends, evenementen en talloze herinneringen die we samen gemaakt hebben. Het was een jaar vol nieuwe gezichten, leuke activiteiten, onvergetelijke weekends en vooral heel veel scoutssfeer.

We startten dit werkingsjaar met heel wat nieuwe leden. Het was geweldig om te zien hoeveel kinderen en jongeren opnieuw de weg vonden naar Scouting Poperinge. Hopelijk hebben we jullie ondertussen allemaal kunnen overtuigen van wat wij al lang weten: de scouts is en blijft de leukste jeugdbeweging die er bestaat.

Doorheen het jaar hebben alle takken zich opnieuw volledig gegeven om er elke zaterdag iets fantastisch van te maken. Van bosspelen en pleinspelen tot weekends en speciale activiteiten. Als groepsleiding konden wij alleen maar trots zijn op zo'n sterke leidingsploeg én op zoveel enthousiaste leden. Dankjewel hiervoor!

Ook naast de gewone werking stonden er opnieuw heel wat evenementen op de planning. Zo organiseerden we dit jaar opnieuw onze Skouterfuif: Neon Edition. Wat was dat opnieuw een succes! De zaal stond goed vol en de sfeer zat van begin tot einde helemaal goed. Het deed ons enorm veel plezier om te zien hoeveel ouders, oud-leiding, sympathisanten en natuurlijk ook onze givers aanwezig waren om ons te steunen.

Maar hét hoogtepunt van dit scoutsjaar was zonder twijfel ons feestweekend van 24 en 25 april. Daar hebben we als leiding maandenlang enorm hard naartoe gewerkt. Op vrijdagavond organiseerden we ons eetfeestijn met aansluitend een afterparty, waar we samen konden genieten van lekker Poperings standvlees en een heerlijk drankje.

En alsof dat nog niet genoeg was, brachten we op zaterdag eindelijk Scouzone terug - na meer dan tien jaar afwezigheid! En wát voor een comeback was dat! We konden maar liefst een duizendtal mensen verwelkomen op de weide van Lahaye. Dat hadden we op voorhand alleen maar kunnen dromen. De sfeer, de muziek, de vele helpende handen en alle enthousiaste aanwezigen maakten van Scouzone een editie om nooit meer te vergeten. Het was ongelooflijk mooi om te zien hoeveel mensen achter Scouting Poperinge staan. Eén ding is zeker: dit verhaal stopt hier niet. We gaan hier absoluut mee verder.

Voor mij persoonlijk betekent dit artikel jammer genoeg ook een afscheid. Dit wordt namelijk mijn laatste artikel in De Ranke, zowel als groepsleiding als leiding. Na twee jaar groepsleiding - het eerste jaar samen met Iwijn en Marthe, en dit jaar met Marthe en Emma - geef ik de fakkel door aan een nieuw trio dat Scouting Poperinge verder zal leiden, organiseren en doen groeien. Ik ben er zeker van dat zij dat fantastisch zullen doen.

Het afscheid nemen valt mij niet gemakkelijk. Scouting Poperinge is jarenlang een enorm belangrijk deel van mijn leven geweest. Ik heb hier zoveel herinneringen gemaakt, zoveel avonturen beleefd en zoveel mensen leren kennen die ondertussen vrienden voor het leven geworden zijn. De scouts heeft mij mee gevormd tot wie ik vandaag ben.

Omdat ik binnenkort afstudeer en begin te werken en mij daarnaast ook zet als kandidaat-Hopkoningin samen met Elvira en Fleur als mijn eredames, geraakt mijn agenda stilaan goed gevuld. Daarom heb ik beslist om met pijn in het hart te stoppen als leiding. Toch verdwijn ik zeker niet helemaal uit het scoutsleven. Jullie zullen mij zeker nog terugvinden in de stam en op alle evenementen van Scouting Poperinge. Want de scouts helemaal loslaten, dat zal mij nooit lukken.

Graag wil ik iedereen bedanken die de voorbije jaren deel heeft uitgemaakt van mijn scoutscarrière: alle leiding waarmee ik samen in de leiding heb gezeten, de leden die elke zaterdag enthousiast klaarstonden, de ouders voor hun vertrouwen, de stam, het groepscomité en iedereen die zich op één of andere manier inzet voor onze scouts. Zonder al deze mensen zou Scouting Poperinge nooit geweest zijn wat het vandaag is.

Ik kijk met enorm veel trots terug op alles wat we samen bereikt hebben. De scouts heeft mij de mooiste jaren van mijn leven gegeven, en daarvoor zal ik altijd dankbaar blijven.

Het ga jullie goed, en hopelijk tot snel ergens op een scoutsactiviteit, aan een toog, op de hopkoninginverkiezingen of op het volgend Scouzoneweekend!

Stevige linker
Luna Deroo
Hartstochtelijke Schroefhoornheit

Redactioneel

Dag allerliefste leden, ouders en medeleiding

Zoals jullie waarschijnlijk weten was het afgelopen weekend (24 & 25 april) eindelijk weer SCOUZONE.

Vrijdag startten we met ons gezellige eetfestijn en een afterparty, zaterdag volgden de zomerbar en een fuif met maar liefst twee podia. Helaas kon ik er zelf niet bij zijn. :(Net dat weekend was ik met school op studiereis naar Zwitserland en Milaan.

Ondertussen heb ik al heel wat verhalen gehoord en het klinkt alsof het een topeditie was. Perfect om Scouzone na 13 jaar opnieuw op de kaart te zetten!

Maar... tussen al die positieve verhalen hoorde ik ook iets vreemd. Iets dat tot op vandaag niet helemaal duidelijk is. Zoals jullie weten ging Scouzone door op de weide recht tegenover de Aldi. Elektriciteit voorzien op zo'n locatie is niet eenvoudig. Met kabels, verlengstukken en verdeelkasten werd alles aangesloten zodat licht en muziek konden werken.

Toch liep het in de nacht van zaterdag op zondag even mis.

Om 02:11 viel plots alle elektriciteit uit. Geen muziek, geen lichten, echt alles lag stil. Het duurde ongeveer tien minuten voor alles opnieuw werkte. Gelukkig bleef de sfeer goed: de DJ nam een megafoon en begon luid mee te zingen met (West-)Vlaamse klassiekers zoals "Marierose en Gilbert" en "Ik plantte ne keer patatten". Het publiek deed enthousiast mee en zo werd het onverwachte moment toch nog een leuke herinnering.

Na die korte onderbreking leek alles weer normaal te verlopen.

Tot... ik dinsdag thuiskwam.

Ik begon meteen met het verzamelen van al het geld om de boekhouding te doen. Daar liep het mis.

Een deel van het geld... is spoorloos verdwenen.

Dit is wat ik tot nu toe weet:

- Het geld van de fuif op zaterdagavond is bij Lize terechtgekomen. Zij heeft dit veilig thuis bewaard. Dit is ook het enige geld dat ik effectief ontvangen heb.
- Het geld van vrijdag (eetfestijn en afterparty) en de eerdere inkomsten lagen tijdens het weekend in het bonnetjeshokje op het terrein. Hiervoor was Josse verantwoordelijk.
- Volgens Josse heeft hij het geld na het evenement aan Lize doorgegeven zodat zij alles samen kon bewaren.
- Lize beweert echter dat ze hiervan niets wist en dat ze dit geld nooit ontvangen of gezien heeft.
- Zana bevestigt dat het geld bij de start van het evenement in het bonnetjeshokje lag. Toen Zana rond 02:30 bonnetjes verkocht, was het geld daar echter al verdwenen. Ze stelde zich daar op dat moment geen vragen bij, omdat dit volgens haar onder de verantwoordelijkheid van Josse viel.

En zo zitten we nu met een probleem: een deel van het geld is verdwenen, en niemand lijkt te weten waar het is. Zonder dat geld kan ik de boekhouding niet afronden... en dat heeft ook gevolgen voor ons kamp deze zomer 😞

Daarom heb ik aan Lize, Josse en Zana gevraagd om elk hun verhaal neer te schrijven. Hopelijk kunnen we samen achterhalen wat er precies gebeurd is. Helpen jullie meedenken waar het geld is? Anders vrees ik dat groot kamp niet door zal kunnen gaan ...

Alvast dankjewel!!!

Stevige linker
Auke De Backer
Verfijnde Saterhoen

Redactioneel

Dag beste leden, ouders en sympathisanten

Dat ze het het afgelopen weekend voelden daveren tot in Ieper hoeft ik jullie waarschijnlijk niet meer te vertellen. Want zoals Auke al vertelde organiseerde Scouting Poperinge na jaren van afwezigheid opnieuw het evenement der evenementen: SCOUZONE!! Het was een topeditie, honderden mensen genoten van de heerlijke beenhesp en nog meer mensen dansten zaterdag de pannen van het dak. Alles verliep vlekkeloos. We hadden een kleine elektriciteitspanne, maar ook dit konden we wel aan! Een echte topeditie zou je denken, maar helaas... Jullie hoorden het al van Auke: het geld van vrijdagavond is spoorloos verdwenen. Aangezien Josse en ik verantwoordelijk waren voor het geld en Zana ook een groot deel van de avond bij de kassa spendeerde werden wij onmiddellijk als de 3 “verdachten” gezien. Ik neem jullie even mee naar hoe ik het weekend beleefd heb zodat het meteen duidelijk wordt dat ik hier absoluut niet verantwoordelijk voor ben!

Vrijdag nam ik zoals gewoonlijks de trein van Gent richting Poperinge. Samen met mijn besties en medeleiding Hanne en Myrthe gingen we iets vroeger dan normaal naar huis om op tijd te zijn voor het eeffestijn. We kwamen toe op de weide van Lahaye rond 15u. Mijn broer Robbe, beter gekend als “Saint”, en Léon riepen Stan en mezelf bij zich. Ze vertelden ons dat ze 2 mensen zochten die verantwoordelijk wilden zijn voor het geld. Stan zou zorgen voor de kassa van op vrijdag en ikzelf nam de zaterdag voor mijn rekening. Stan vertelde me dat hij deze verantwoordelijkheid niet wou dragen. Hij was bang om het geld kwijt te spelen in de rush van de avond.

Toen Loïc hoorde dat Stan deze taak niet op zich wou nemen bood hij zich spontaan aan bij Léon en Saint. Zij zagen Loïc niet echt als de geschikte kandidaat voor dit jobje dus gingen ze verder op zoek. Na lang wikken en wegen kwamen ze bij Josse uit. Hij zou dus verantwoordelijk zijn voor het geld van vrijdagavond.

De avond kon beginnen en de eerste eters stroomden toe. Er werden heel wat drank- en eetbonnetjes aangekocht. De kassa liep al snel vol! Tijdens mijn eerste shift had ik goed zicht op het kistje met geld. Ik zat namelijk in het bonnetjeskot. Rond 22u30 zag ik het geld voor het laatst, net voor ik van shift moest wisselen. Hierna ging ik naar de voortoog en zorgde ik ervoor dat niemand dorst zou lijden! Ik serveerde drankjes tot rond 0u. Mijn laatste taakje van de avond was security spelen, samen met Jeanne. Wij moesten voor het bonnetjeskot wachten en erop toezien dat niemand met de kassa ging lopen. Ik kan dus met zekerheid zeggen dat niemand het kotje betrad, behalve Josse! Hij was de enige die op het einde van de avond het geld kwam ophalen om het veilig mee te nemen naar zijn huis. Hij zou het maandag aan Auke bezorgen zoals afgesproken.

Zaterdag was het mijn beurt! Ik was verantwoordelijk voor het geld. Omdat mijn neefje zaterdag zijn plechtige communie deed kwam ik ietsje later toe. Ik vroeg aan Rachelle en Morris of zij een oogje in het zeil konden houden tot dat ik toekwam. Rond 23u was ik er dan eindelijk en kon ik kijken of alles oké was met de kassa. Gelukkig zat alles er nog in! Terwijl de muziek luid bonste en er in de tent hevig gedanst werd zat ik voor de rest van de avond in het bonnetjeskot met het kistje veilig naast me. De fuif eindigde rond 3u en dan heb ik het geld onmiddellijk in de auto van mijn broer gestopt, veilig onder een stoel achter gesloten deuren! We kuisten de weide nog wat op en ik sprak nog 1 keer met Josse. Hij vertelde me dat hij me dat hij de dag erop niet zou komen omdat hij voor school zou werken. Over het geld hebben we niet meer gespraat.

Zaterdag mochten we rond 5u naar huis. Ik heb het kistje meteen op de kamer van mijn broer gezet en we spraken af om het maandag samen naar Auke te brengen. Zondag gingen we nog wat opkuisen in de weide en maandag zijn we samen naar het huis van Auke en Mindo gereden om het kistje af te geven. Het geld van de zaterdagavond is dus goed terechtgekomen! Wat er met het geld van de vrijdag is gebeurd weet ik niet... Wat ik wel weet is dat ik Josse vorige week hoorde zeggen dat hij graag een nieuwe fiets wou, maar geen geld genoeg had... Zou hij het toch stiekem voor zichzelf gehouden hebben? Of zou er iemand anders mee gaan lopen zijn?
Lees verder om te ontdekken wie de schuldige is!

Stevige linker
Lize Saint Germain
Zonsopgang cerise trouwe bij

Redactioneel

Wat er écht gebeurde tijdens ScouZone:

Afgelopen weekend was het eindelijk weer zover: SCOUZONE!! Twee dagen vol sfeer, eten, muziek, zomerbar en een fuif met twee podia. Het was een editie waar we als leiding al maanden naartoe leefden, maar tussen al die hoogtepunten gebeurde er ook iets dat we niet hadden zien aankomen. Ik ben niet verantwoordelijk voor het verlies van het geld! Lees even mee waarom...

Zo'n groot feestje staat daar natuurlijk niet direct. De leiding werkte de hele week keihard op de weide. Op woensdag zetten we de grote feesttent op en dat ging zeer vlot met een heel goed team. We schilderden ook nog wat borden in de SCOUZONE-kleuren, zodat iedereen wist waar alles was. De vestiaire stond net achter het bonnetjeskraam, een detail dat je niet mag vergeten.

Ik begin mijn verhaal vanaf het begin. Ik heb elke vrijdag een verplichte les op school, dus nam ik de trein van 13u in Kortrijk. Jasper (mijn broer) was al in Poperinge. Hij had geen les op vrijdag en was donderdagavond al vertrokken. Hij at samen met Morris en Stan spaghetti in de middag.

Toen ik thuiskwam ging het over wie het geld zou bijhouden dit weekend. Ik wist van Stan dat hij dit wel zag zitten, maar hij twijfelde omdat hij soms snel dingen kwijt raakt. Uiteindelijk beslisten we dat Josse verantwoordelijk zou zijn voor het geld van vrijdag en Lize voor het geld van zaterdag.

Over vrijdagavond heb ik niet veel informatie, want ik voorzag mensen van eten en drinken. Het was een gezellige drukte, zowel in de tent als buiten. Het zonnetje was geweldig.

Gelukkig was het geld er nog de zaterdag, want ik stond in het begin aan het bonnetjeshokje. Alles lag mooi klaar: bonnetjes, kassa, wisselgeld. De mensen kwamen snel achter een drankkaart om hun dorst te stillen. Ik verkocht vele bonnetjes en moest een uur en half mijn plaats verlaten om een andere shift te doen. Daarna nam Lize mijn plaats in.

Rond 2u30 's nachts kwam ik opnieuw bij de bonnetjes. Toen merkte ik dat het geld niet meer in het hokje lag. Ik ging ervan uit dat Josse, die verantwoordelijk was voor het geld van vrijdag en de eerdere inkomsten, het had meegenomen voor alle veiligheid. Op dat moment stelde ik er geen vragen meer bij. Het was druk, de sfeer zat goed en ik ging verder met mijn shift.

Toen Auke dinsdag de boekhouding wou opmaken, bleek dat er een deel van het geld verdwenen was. Nu moest ik wel terugdenken wat ik allemaal gedaan had. Ik zou het geld nooit kunnen verplaatst hebben, want ik zat er toen er nog niets was en kwam terug wanneer alles weg was... Ik ben misschien onschuldig, maar wie heeft het dan echt gedaan???

Stevige linker
Zana Depuydt
Liefdadige torenvalk

Redactioneel

Dag iedereen

Zoals jullie weten was het een tijdje geleden (na 13 jaar) weer Scouzone en in mijn ogen was het een groot succes. Er werd lekker gegeten de vrijdag en heel veel gedanst de zaterdag. Alles liep eigenlijk heel goed behalve één ding.

Jullie hebben het alvast wel al gelezen in de vorige teksten, maar toen Auke bezig was met de boekhouding zag ze dat het geld van vrijdagavond weg was. Zoals iedereen al weet was ik die avond verantwoordelijk voor het geld van vrijdagavond. Dit maakt mij dan ook heel verdacht. Daarom leg ik mijn kant van het verhaal nu even uit:

Ik was al heel de week op de weide om te helpen met de opbouw van ons evenement. Ik had deze dagen geen les en daarom kon ik iedere dag gaan helpen. Toen ik vrijdag toekwam op de weide werden alle taken en shiften verdeeld. Uiteindelijk kwamen Léon en Saint naar me toe om te zeggen dat ik verantwoordelijke was voor het geld van die avond, waar ik geen problemen mee had.

Diezelfde avond had ik maar 1 shift bij de bonnetjes en dit was van 22u30 tot 00u. Voor mijn shift ging ik daar regelmatig gaan kijken of het geld er wel nog was en of er niemand mee was gaan lopen. Tussen 22u30 en 00u was het eigenlijk nog redelijk rustig en het geld zat toen nog in de kassa. Na 00u mocht ik naar huis en toen nam Elvira het van mij over. Ik vroeg haar of ze me het kistje de volgende dag wou bezorgen. Hier bleek ze geen problemen mee te hebben.

De volgende ochtend stond ik op de weide en gaf Elvira het kistje terug aan mij. Die dag zelf heb ik niet meer in het kistje gekeken omdat het zo druk was. In de namiddag kwam ik Auke tegen. Ik overhandigde haar dan direct het kistje omdat ik er van af wou zijn. Toen Auke het kistje opendeed bleek er helemaal niets in te zitten.

Ik wist direct wie het had gedaan. Elvira was de enige die het kistje na mij had gezien. Zij was de enige persoon met toegang tot het kistje. Zij had het geld uit de kist gehaald. Zij wist dat het de zaterdag zo druk zou zijn en dat ik geen tijd zou hebben om het kistje nog even te checken. Zij wist dat ik het zou geven aan Auke zonder geld en dat dit mij dan extra verdacht zou maken.

Ik ben dus onschuldig!

Stevige linker
Josse Dejonckheere
Winterhaardvuur oranje Hartelijke Brulaap

Hopkoningintrio 2026

Amara

Fleur Luna Elvira

Hopkoningin 2026

Als wij de schoenen tatsen...

Stem Luna, Elvira en Fleur voor Hopkoningin 2026!

Kampen 2026

8-11 juli

Kapoenenkamp
Sint-Amandsberg

6-11 juli

Welpenkamp
Aarsele

20-30 juli

Groot kamp
Aarsele

Kapoenen

Heeeyyy kapoenen

Helaas zit het scoutsjaar er alweer bijna op... Het lijkt wel gisteren dat we samen de schat zochten tijdens onze eerste activiteit. Je weet wat ze zeggen: de tijd vliegt als je je amuseert! En dat hebben we zeker gedaan, ons amuseren. Ik neem jullie even terug mee in de tijd met een kleine recap op de voorbije maanden.

De eerste zaterdag van het nieuwe semester had ik al meteen jullie hulp nodig. Ik nam namelijk deel aan een heel belangrijke wedstrijd: de Hopkoning-verkiezingen. Gelukkig kon ik op jullie rekenen en hielpen jullie mij om genoeg hoppebellen te verzamelen zodat ik de wedstrijd kon winnen. Zonder jullie was het zeker niet gelukt!

De week erna was het aan jullie om je te bewijzen in onze eigen Olympische Spelen! Vooral Esmee verbaasde ons hier met hoe ze snel ze kon lopen. Ze liet iedereen achter zich tijdens het sprintje. Het werd pas echt spannend tijdens het muurzitten. Eén voor één vielen jullie op de grond, maar 2 kapoenen bleven wel heel lang trillen op hun benen. Het was opnieuw Esmee die voor de winst ging ,maar Fons gaf niet af! Het was uiteindelijk Fons die het langst kon blijven staan.

Na al die zware sportactiviteiten was het tijd voor een wat meer ontspannen sfeer dus brachten we een bezoekje aan het indoor pretpark van Akabe de Iris. Romy haar haren werden paars gekleurd en Cyriel ging voor een coole Rode Duivel look! We genoten nog van een lekker ijsje en dan was het helaas al weer tijd om naar huis te gaan.

We speelden ook nog het grote studio-100 spel en muzikaal pak. Na al die leuke spelletjes en activiteiten was het tijd voor het serieuzere werk! We trokken handschoenen aan en trokken met vuilniszakken op pad. Samen met de hele Scouts raapten we afval. Poperinge zag er nog nooit zo netjes uit!

Dan was het eindelijk zo ver: nachtje vreemd. Sommigen van jullie vertrokken zaterdagochtend met een nogal bang hartje van De Kouter richting onze weekendplaats. Eens we terplekke waren was er van die stress niks meer te bespeuren! Jullie installeerden zich in de slaapkamers en we konden meteen beginnen aan onze leuke spelletjes! In de namiddag stond ons themaspel op het programma. Lou en René waren heel mooi verkleed en Josse verbaasde ons met zijn kennis over dieren! Na de super lekkere macaroni was het tijd voor een film. Zondag moesten we jammer genoeg alweer naar huis maar niet getreurd: deze zomer gaan we zelfs 4 nachtjes samen weg!

Veel tijd om uit te rusten was er niet want de week daarna was het pastaverkoop Jullie haalden jullie beste verkoop skills boven en verkochten kilo's pasta! Om jullie te belonen gingen we de week erna zwemmen. Valentine en Lou toonden ons dat ze goed zonder bandjes konden zwemmen en Luna overwon haar angsten en ging mee de glijbaan af.

En dan was het bijna zover: Scouzone stond voor de deur. Een feestje is geen feestje zonder leuke versiering natuurlijk en daar hadden we jullie hulp voor nodig. Jullie maakten hele leuke varkentjes! Hoe er gele verf in het haar van Lea terecht is gekomen tijdens het maken van roze varkentjes is nog steeds een mirakel.

Het tweede semester zat vol met leuke momenten en activiteiten. En het leukste moet nog komen: ons kamp deze zomer!! Ik kijk er al vast enorm naar uit en hoop dat jullie allemaal meekomen!

Stevige linker
Loïc Versichele
Maanlichtzilver stoutmoedige arassari

Welpen

Beste leden, ouders, sympathisanten en toevallige lezers

Dit is de eerste keer dat ik de eer heb een Ranke-artikel te mogen schrijven. Ik kon me geen beter moment voorstellen om dit te doen dan na Scouzone. WAT EEN WEEK!

Ik zit namelijk in de zon op de koer van ons kot, terwijl ik nageniet (en een beetje bekom) van deze fantastische Scouzone-week. Bij deze wil ik eerst en vooral nog eens het kernteam van Scouzone bedanken, zowel voor het organiseren als voor het coördineren van de wedergeboorte van ons legendarische evenement. Zonder jullie voorbereidend werk en richtlijnen had de rest van de leiding waarschijnlijk niet zo goed kunnen presteren als we nu deden. Ik mag ook de VZW, het oudercomité en de ouders niet vergeten bedanken voor de goede ondersteuning, de lekkere groentjes voor het eeffestijn en de talrijke opkomst op de zomerbar. Merci!

Voor mij begon het avontuur op woensdagmiddag, toen we met een aantal leiders en Jins in een recordtempo de tent opzetten. Onmiddellijk veranderde het beeld van de weide helemaal: ons concept begon vorm te krijgen. Er was echter nog meer dan genoeg werk voor de rest van de week. De elektriciteit leggen was het volgende werk. Aangezien dit materiaal behoorlijk duur was besloten we om security te spelen en met drie te blijven slapen in een tentje in de tent. We zetten ons tentje op en maakten ons klaar voor een 'gezellige' maar vooral ijsskoude nacht, die ik liever niet opnieuw beleef.

Hoe dan ook, donderdag was aangebroken en de tijd begon te dringen. Na een kort voormiddagdutje en een vruchtloze studiesessie vlogen we er samen terug in. De constructies voor de lichtjes konden eindelijk versierd worden en ook het pronkstuk van onze zaal, de toog, kon geïnstalleerd en gevuld worden. Weeral kwamen we een stapje dichterbij. Hoewel de herassen dan toch die avond niet geleverd werden en pas de volgende dag zouden arriveren, was de sfeer opperbest. We sloten de dag af met een gezellige barbecue voor iedereen die al geholpen had. We hielden ons natuurlijk redelijk gedeisd en gingen vroeg slapen die avond, want vrijdag zouden we de laatste loodjes leggen aan de weide en met veel enthousiasme en een beetje gezonde stress het eetfestijn organiseren. Het eten was lekker en de sfeer was top, met als kers op de taart een leuke afterparty.

De zaterdag brak aan. 's Ochtends ging ik samen met Tuur en Josse naar een boeiende algemene vergadering, die verder niets met Scouzone te maken had. Ondertussen werkte iedereen naarstig verder aan de opkuis van de avond ervoor. Ook de zomerbar en de fuifzaal werden in gereedheid gebracht. 's Middags aten we samen frietjes van het Vosje, waarna we aan de groepsactiviteit begonnen. Traag maar gestaag vulde de zomerbar zich, tot we enkele uren een volledig gevuld terras hadden!

Nu was het zover: de avond viel en de eerste fuifgangers stroomden toe. Iedereen werkte van shift tot shift en vervulde plichtsbewust zijn of haar taak. De eerste nieuwe editie van Scouzone werd een succes! Zonder fouten of grote problemen vloog de avond voorbij, waarna we aan de opkuis konden beginnen. Uiteindelijk namen we de tactische beslissing om zondagmiddag terug te komen voor de rest van de opkuis. Dat ging in ieder geval vlugger dan de opbouw!

We sloten de week af met een leuke afsluiter bij Elvira thuis. Ik zal het nog eens zeggen: wat een week.

Stevige linker
Morris Reekmans
Cobaltblauwe ervaringsgerichte spitsvogel

Jonggivers

Hello, jonkies!!!

Amai... De tijd is gevlogen! Zo zitten we alweer aan het einde van het tweede semester. We hebben veel gedaan dit jaar, hoewel het tweede semester overduidelijk toffer was dan het eerste. Wat ook niet moeilijk is, want ik was op Erasmus tijdens het eerste semester, duuuuh!!

Mocht je mij vragen wat mijn top 3 favoriete activiteiten waren afgelopen semester, dan zeg ik zonder twijfel: onze dropping, weekend en vreemde leidsdag. 😊 Dat laatste is een grapje uiteraard. Als derde vul ik in: kookactiviteit. Ik blik nog eens snel terug.

Dropping, 3 april

We zaten geblinddoekt in de auto, onderweg naar de dropplaats: de Kemmelberg! Als eerste wegaanwijzing kregen jullie een quiz. Nadat die ten einde was, kregen jullie als vervolg een vissengraat mee: mijn persoonlijke niet-favoriet. Gelukkig deden jullie dit feilloos en zo troffen we jullie aan op de tussenstop waar jullie zich konden opwarmen met een dampend tasje tomatensoep.

Daarna zetten jullie de tocht verder aan de hand van sapjes. Anderhalf uur later, toen wij jullie stonden op te wachten, zagen én hoorden we jullie al aankomen! Zaklampen die wild weg en weer gingen, getier, gelach en geroep. Yep, dat waren onze Jonggivers! Kei-enthousiast kwamen jullie toe, met grappige anekdotes van tijdens jullie wandeling. Die vertelden jullie met een brede glimlach tijdens het eten van een frikandelletje.

En dan: snel naar bed! Want jullie hadden stevige kilometers in de beentjes en nood aan een goeie nachtrust.

De volgende ochtend werden we wakker met verse, warme chocomelk, met liefde gemaakt door de papa van Josse. Een chocostuutje kon uiteraard ook niet ontbreken! Voor we het wisten kwamen de eerste ouders toe en was onze dropping alweer afgelopen. Ik denk dat ik in ieders naam mag zeggen dat het zeer geslaagd was!

Weekend, 21 februari

Op weekend in Koksijde! De eerste avond gingen we er al direct op uit: avondspel in de duinen. Onder het zand van kop tot teen, kwamen we uitgeteld terug op onze weekendplaats. Onze fourage had heerlijke wap voorzien, gelukkig geen macaroni, fioew. Daarna doken we voldaan ons bedje in.

De dag erop begonnen we met een klassieker: ochtendgymnastiek! In de voormiddag speelden wat harde pleinspelen en in de namiddag ons themaspel. Ons weekendthema was tv-programma's en jullie hebben dit perfect uitgevoerd! Zo zagen we bijvoorbeeld Willy van Nonkels, Mario van Mario Kart, Batman en onze winnaars: de smurfinnen! Goed gedaan meisjes. 😊 Die avond speelden we nog een toffe, gevarieerde quiz. De volgende dag aten we nog een lekker roerei met spek en voor we het wisten mochten we ons gerief alweer inpakken.

Kookactiviteit, 4 maart

Wat is er toffer dan eten zonder bord én zonder bestek? Dat is iets dat enkel aanvaard wordt in de scouts (soms dan toch hé) en daarom zijn wij dan ook de allerleukste jeugdbeweging eeeverr!!! We maakten nacho's à la table.

Zo zagen we teamwork tijdens het gehakt bakken, de groentjes snijden, de guacamole maken,.. We hebben ondertussen al wat geobserveerd met het oog op de patrouilles voor groot kamp 😊.

Het leukste van al was het eten zelf natuurlijk. Het heeft ons gesmaakt! Merel had zich vooraf al zorgen gemaakt over de hoeveelheden, maar zoals altijd, waren zijn ogen weer groter dan zijn buikje.

Soit, zoals Piet Huysentruyt zou zeggen: wat hebben we hier nu uit geleerd?

1. Voorzie een goeie, stevige rugzak voor op dagtocht (kleine hint naar ons Louise 😊).
2. Doe je uiterste best om je te verkleden volgens het kamphema. Het kan je punten opleveren tijdens het spel!
3. Niets eten vóóraler we gebikt hebben (en ja Jerome, dat geldt ook voor nacho's).
4. Best geen brillen/handschoenen/weet-ik-veel-wat aan Elvira toevertrouwen.

Amai, na het terugblikken op dit alles heb ik plots wel extreem veel goesting gekregen in groot kamp, jullie ook?

Toevallig waren deze drie activiteiten al een voorbereiding daarop!!! Zelf koken, je kunnen oriënteren zonder gps of kaart, vissengraten gebruiken, sapjessysteem, drill, op tijd gaan slapen, stil zijn tijdens het slapen (hint, hint, hint! En dan vooral naar de boys...).

Voor sommigen onder jullie zal dit iets nieuws zijn: voor de eerste keer 10 dagen op kamp, tafelvuren maken, ons kamp opzetten, zelf koken, en voor de derdejaars: totemisatie! Ik kijk er zo hard naar uit. Hopelijk komen jullie allen massaal mee, want het is ten slotte mijn allerlaatste scoutskamp. :(

Dus mijn allerliefste liefjes,

Tot op kamp, spannieeeee

Stevige Linker
Elvira Baert
Extatisch Konijn

Givers

Hallo Givers

Arthur hier, één van jullie favoriete leiding! We hebben ondertussen alweer een fantastisch scoutsjaar achter de rug. Tegen dat jullie dit lezen, zijn onze wekelijkse activiteiten jammer genoeg al afgelopen. Dat betekent ook dat mijn laatste jaar als leiding erop zit. Ik vind het echt spijtig om afscheid te nemen van iets waar ik zoveel plezier en mooie herinneringen aan beleefd heb, maar zoals ze zeggen: aan alle mooie liedjes komt ooit een einde. Toch kijk ik vooral met veel trots en dankbaarheid terug op de voorbije jaren. Het was geweldig om jullie te zien groeien, om samen te lachen, zot te doen en soms ook compleet kapot moe terug te keren van een activiteit.

Gelukkig zijn we nog niet helemaal klaar, want het allerbeste moet nog komen: het kamp! Zoals elk jaar wordt dat ongetwijfeld opnieuw het hoogtepunt van de zomer. We hopen dat jullie er met evenveel enthousiasme zullen bij zijn als tijdens onze dropping in het Heuvelland. Dat was voor mij persoonlijk één van de strafste activiteiten van het jaar. Jullie trokken met veel plezier door het mooie Heuvelland, soms een beetje verloren, maar uit eindelijk kwamen jullie toch allemaal ter plaatse. Hopelijk vonden jullie het een leuke slaappleats op de Rode Berg (heuvel) bij de Kosmos.

Ook op kamp gaan we dit jaar onbekend terrein verkennen. We trekken namelijk naar een kampplaats waar onze scouts nog nooit eerder geweest is. Dat maakt het extra spannend, want niemand weet exact wat ons te wachten staat. Nieuwe bossen om in te spelen, nieuwe plekken om te ontdekken en hopelijk opnieuw massa's herinneringen om later nog vaak aan terug te denken. Ik ben er zeker van dat het een kamp wordt om nooit te vergeten.

Nu het scoutsjaar bijna voorbij is, vind ik het ook het perfecte moment om even terug te kijken op enkele van mijn favoriete activiteiten van dit jaar. Er waren er namelijk heel wat die ik niet snel zal vergeten.

Eerst en vooral waren er natuurlijk de grotere activiteiten, zoals de dropping en het weekend. Dat weekend in Wingene was echt een topper. Alleen al de locatie maakte het speciaal: slapen in een soort paardenmanege was niet iets wat we elke dag doen. Toch maakten jullie er meteen het beste van. Overdag leefden jullie je volledig uit tijdens de activiteiten en 's avonds vond ik de 67-quiz toch heel leuk.

Een andere activiteit die mij zeker zal bijblijven, was het margispel op de Grote Markt. Daar konden jullie zonder schaamte jullie marginale kant naar boven halen en sommigen van jullie bleken daar verrassend talentvol in te zijn. Meedansen met de locals, rare opdrachten uitvoeren en met volle overtuiging pizza's naar binnen werken: jullie deden het allemaal alsof jullie nooit anders gedaan hadden.

Daarnaast vond ik het geweldig dat jullie met zo'n grote groep aanwezig waren op ScouZone. Voor mij was dat extra speciaal, omdat ik zelf in het kernteam zat van de organisatie. Er kruipt ongelooflijk veel werk in zo'n evenement: maanden voorbereiden, vergaderen, plannen maken en problemen oplossen nog voor ze ontstaan. Daarom was het fantastisch om te zien dat alles uiteindelijk zo goed verlopen is en dat zoveel mensen ervan genoten hebben. Wie weet zitten er tussen jullie wel toekomstige organisatoren van ScouZone. Dat zou ik eerlijk gezegd geweldig vinden. Tien jaar geleden was ScouZone één van de bekendste evenementen van Poperinge en het zou fantastisch zijn mocht het opnieuw uitgroeien tot een vaste waarde waar iedereen naar uitkijkt.

Dit is mijn laatste ranke artikel en ik wil jullie daarom allemaal bedanken voor het leuke jaar. Dankzij jullie was het voor mij een onvergetelijk laatste jaar als leiding. Ik hoop dat jullie later met evenveel plezier terugdenken aan deze tijd als ik dat zeker zal doen. Maar eerst gaan we nog één keer alles geven op kamp en er samen een geweldige afsluiter van maken.

Tot op kamp!

Stevige linker
Arthur Pillart

Lindebloesem anker diepbloewe hechte Kaketoe

Jins

Jowwww

Het jaar zit er bijna op. Op het moment van dit schrijven staat er nog één werkje op de planning: helpen op het jubileum van TSC Proven, dat gaat nice zijn! Nog één keer goed doorwerken en dan ligt ons reisbudget vast. Daarna is het vooral... uitgeven haha. Jinreis komt eraan, HET moment van het jaar. IK VERLANGG!!

Ondertussen zijn Merlijn, Louis en ik volop bezig met de voorbereiding van de jinreis. Zoals jullie weten: alles blijft nog geheim. Geen tip, maar ik kan wel zeggen dat het iets speciaal zal zijn, anders dan vorige jaren. We zijn er volop mee bezig om er echt een zotte reis van te maken!!

Voor wie het zich afvraagt: een jinreis is eigenlijk het hoogtepunt van je scoutsjaren als lid. Iets waar je heel het jaar naartoe werkt met werkjes en samen sparen. Geen gewoon kamp, maar iets groter, iets verder weg, met meer vrijheid. Maar vooral: samen weg zijn, lachen, misschien eens afzien, dingen meemaken die niet altijd volgens plan lopen... en dat allemaal met je beste scoutsvrienden. Het is ook een beetje de afsluiter van jullie tijd als lid binnen Scouting Poperinge. Nog één keer alles eruit halen met deze groep en dan hopelijk allemaal zich engageren en amuseren als leiding ;)).

Wat er ook nog bij hoort, is het krijgen en geven van een kleur en geur. Jullie hebben al een totem en adjectief, maar dit jaar komt daar nog iets bij. Op het einde van de jinreis houden we een avond vrij voor jullie (voor-)laatste totemisatie. Dat is een speciale, want je kleur wordt niet alleen gekozen door de leiding, maar ook door jullie vrienden. Dat maakt het extra persoonlijk. Je kleur zegt eigenlijk het meest over wie je bent binnen de groep.

Ook de jinleiding wordt die avond “getotemiseerd”. Wij krijgen een geur, gekozen door jullie en de medeleiding. Ik ben heel benieuwd wat mijn geur zal zijn :)).

Ik zal ook eens mijn eigen totem uitleggen, of wat ik me ervan herinner :)).

Mijn totem is: Ruimteschip Neon Oranje Verfijnde Saterhoen:
“Ruimteschip” omdat ik soms wel eens met mijn hoofd in de wolken zit en omdat ik heel graag in mijn eigen wereldje leef.
“Neon oranje” vonden ze een speelse, kinderlijke kleur, in de goeie zin. Dat ik dat speelse kantje altijd wel ga behouden en niet volledig “serieus grootmens” word. Ik zie dat alleen maar als iets positiefs. Het leven is al serieus genoeg. Uiteindelijk is het leven gewoon een uitvergroott scoutskamp, toch? 😊

Nog even voor ik mijn allerlaatste rankeartikel afsluit: ik ben echt trots op jullie. Jullie zijn een toffe, geëngageerde groep en het is echt tof om jullie leiding te zijn. Ik vind ook echt dat jullie allemaal echt gegroeid zijn en ik hoop dat jullie allemaal in de leiding komen volgend jaar :)). Ik heb veel vertrouwen in jullie!!

Tot op kamp!

Stevige linker
Auke De Backer
Verfijnde Saterhoen

Ik ga op kamp en ik neem mee...

kledij

- 0 onderbroeken
- 0 langebroeken
- 0 korte broeken
- 0 dikke truien
- 0 t-shirts
- 0 regenjas (steek deze in je rugzak bij vertrek)
- 0 kousen
- 0 pyjama
- 0 uniform
- 0 zwempak/broek

schoenen

- 0 sportschoenen
- 0 gummlaarsen
- 0 stapschoenen

eetgrief

- 0 drinkbeker
- 0 bestek (mes, lepel, vork)
- 0 gamel/bord
- 0 aardappelmesje
- 0 3 keukenhanddoeken zeker niet vergeten!!
- 0 drinkfles

slaapgrief

- 0 slaapzak
- 0 matje
- 0 knuffeldier :)
- 0 toiletgrief

Toiletzak

- 0 handdoeken
- 0 washandjes
- 0 badhanddoek
- 0 zeep
- 0 t-shirts
- 0 bekertje, tandpasta, tandenborstel
- 0 kam
- 0 shampoo
- 0 wasbekken

Kan handig zijn

- 0 zaklamp
- 0 zakdoeken
- 0 zonnecrème
- 0 zak voor vuil linnen
- 0 pet en zonnebril
- 0 fietshelm en reserve binnenband (als je met de fiets op kamp gaat)
- 0 omslag, postzegel, briefpapier en balpen

NAAM:

Invullen en meegeven met de leiding wanneer ze uw
zoon/dochter komen inschrijven voor het kamp.

Medische informatie

Het is verboden om als leid(st)er, behalve EHBO, op eigen initiatief medische handelingen uit te voeren. Ook het verstrekken van lichte pijnstillende en koortswerende medicatie zoals Perdolan, Dafalgan of Aspirine is, zonder toelating van de ouders, voorbehouden aan een arts. Daarom is het noodzakelijk om via het onderstaande kader op deze steekkaart vooraf toestemming van ouders te hebben voor het eventueel toedienen van dergelijke hulp.

Wij geven toestemming aan de leiding om bij hoogdringendheid aan uw zoon of dochter een dosis via de apotheek vrij verkrijgbare pijnstillende en koortswerende medicatie toe te dienen : *

- ja
 nee

* gebaseerd op aanbeveling Kind&Gezin 09.12.2009 - Aanpak van koorts / Toedienen van geneesmiddelen in de kinderopvang

onze zoon of dochter moet specifieke medicatie krijgen :

- nee
 ja : .....

zijn er ziekten te melden? (vb. astma, suikerziekte , hooikoorts, epilepsie, hart, ...) :

- nee
 ja : .....

info over noodzakelijke aanpak bij deze aandoening :

.....
.....
.....

onze zoon of dochter moet een bepaald dieet volgen :

- nee
 ja : .....

onze zoon of dochter werd ingeënt tegen klem (tetanus) :

- ja - in welk jaar? : .....
 nee

bloedgroep: .....

onze huisarts :

naam : ..... telefoon : .....

Deelname aan activiteiten

zaken om rekening mee te houden bij organisatie van activiteiten

onze zoon of dochter kan en mag deelnemen aan alle gewone scoutingactiviteiten op maat van de leeftijdskak (op tocht gaan, spelen, kamperen, ...) :

ja   nee

deze activiteiten zijn onmogelijk of niet toegestaan :

.....
.....

eventuele reden :

.....
.....

is er bijzondere aandacht nodig OM RISICO's TE VOORKOMEN?

nee   ja

bij sporten (vb. zwemmen, fietsen, hoogte, rust, ...) :

.....

bij hygiëne (vb. zelfstandigheid, allergie, bedwateren, ...) :

.....

bij sociale omgang (vb. pesten, heimwee, angsten, slaapwandelen, ...) :

.....

andere beperkingen of zorgen :

Foto's van mijn kind mogen gepubliceerd worden. (site,...) ja   nee

Aanvullende opmerkingen

zijn er bepaalde aspecten waarmee leiding rekening kan houden als de omstandigheden dat toestaan binnen de visie van scouting :

nee   ja

op vlak van voeding (vb. vegetariër, halal) :

.....

andere aandachtspunten die belang kunnen hebben bij de omgang met ons kind :

.....

.....

Ondergetekende verklaart dat de ingevulde gegevens volledig en correct zijn

voornaam en naam : .....

ouder / voogd (schrappen wat niet past)

van (voornaam + naam van het kind) : .....

datum : ..... handtekening : .....

knip deze bon uit en en ruil deze in voor een
chocostutte op kamp!!!

PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

Erkenningsnummer
P708435

De Ranke
Driemaandelijks tijdschrift van Scouts & gidsen Vlaanderen
Groepen: Hoplanders en d'Hoppebellen Poperinge
Afgiftekantoor Poperinge
12 mei 2026
64ste jaargang n°2 (265)
mei, juni, juli
Verantwoordelijke uitgever:
Luna Deroo, Peperstraat 28, 8970 Poperinge
(0468/33.40.16)